

Sygn. akt II Ns 69/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca: SSR A. M.

Protokolant: sekr. sąd. W. Ł.

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

z udziałem A. B. (1)

o stwierdzenie nabycia spadku po W. G. (1)

postanawia:

1. stwierdzić, że spadek po W. G. (2) z domu W., córce S. i M., zmarłej w dniu 21 kwietnia 2015 roku w Ł., ostatnio stale zamieszkałej w Ł., na podstawie ustawy nabyła córka A. B. (2) z domu G., córka W. i W., w całości;
2. ustalić, iż każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie;
3. oddalić wniosek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. o zasądzenie od uczestniczki kosztów postępowania w sprawie.

Sygn. akt II Ns 69/18

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 11 stycznia 2018 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po W. G. (1), na podstawie ustawy. Jako uczestniczkę postępowania wskazano A. B. (1). Wnioskodawca wniósł również o zasądzenie od spadkobierców na jego rzecz kosztów postępowania, to jest kosztów zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej, czyli kwotę 720,00 złotych, kosztów wniesionej opłaty od wniosku w wysokości 50 złotych, opłaty skarbowej za pełnomocnictwo 17 złotych oraz kosztów poniesionych w celu ustalenia następców prawnych zmarłej w łącznej kwocie 126,00 zł, na co złożyły się: 48,00 zł - tytułem opłaty za wniosek o wskazanie następców prawnych waz z pełnomocnictwem, 39,00 złotych tytułem opłaty za odpis skrócony aktu zgonu wraz z pełnomocnictwem, 39,00 złotych tytułem opłaty za odpis skrócony aktu małżeństwa A. B. (1) wraz z pełnomocnictwem (wniosek k. 4 – 4v).

Na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2018 roku uczestniczka postępowania A. B. (1) przyłączyła się do wniosku, wnosząc tym samym o ustalenie, iż jest spadkobierczynią zmarłej w dniu 21 kwietnia 2015 roku W. G. (1) (protokół rozprawy k. 31 - 32).

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi ustalił i zważył, co następuje:

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi -Widzewa w Łodzi, na podstawie art. 931§1 kc, stwierdził, że spadek po W. G. (2) z domu W., córce S. i M., zmarłej w dniu 21 kwietnia 2015 roku w Ł., ostatnio stale

zamieszkałej w łodzi nabyła na podstawie ustawy w całości jej córka A. B. (2) z domu G., córka W. i W.. W punkcie drugim Sąd ustalił, że każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie. Z kolei w punkcie trzecim Sąd oddalił wniosek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o zasądzenie od uczestniczki kosztów postępowania (postanowienie k. 33).

Zgodnie z art. 108 kpc w zw. z art. 13§2 kpc w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie sądowe sąd ma obowiązek orzec o tym, kto ponosi koszty postępowania. Na koszty postępowania podlegające rozliczeniu w orzeczeniu kończącym postępowanie składają się w szczególności: opłaty sądowe, opłaty kancelaryjne, wydatki (np. na wynagrodzenie biegłych sądowych).

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu w niniejszej sprawie stanowi art. 520 § 1 kpc. Powołany przepis stanowi zasadę, iż każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Wyjątki od tej zasady zostały ustanowione w dalszych paragrafach art. 520 kpc, stanowiąc, iż jeżeli jednak uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników (§ 2). Paragraf 3 zaś stanowi, iż jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępował niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie.

W orzecznictwie i doktrynie zwraca się uwagę, iż w postępowaniu nieprocesowym nie ma „pojedyńku” dwóch przeciwstawnych sobie stron, dlatego też nie można mówić o przegrywającym, który powinien zwrócić koszty postępowania wygrywającemu (por. art. 98 § 1 kpc). Przeciwnie, z treści całego art. 520 kpc wynika, że ustawodawca zakłada, że w zasadzie uczestnicy postępowania są w tym samym stopniu zainteresowani jego wynikiem, a orzeczenie sądu udziela ochrony prawnej każdemu uczestnikowi. Dlatego ten, kto poniósł koszty sądowe lub koszty zastępstwa procesowego, nie uzyska zwrotu wydanych kwot od innego uczestnika, ale i nie jest obowiązany do zwracania kosztów poniesionych przez innego uczestnika (tak. Bodio Joanna, Demendecki Tomasz, Jakubecki Andrzej, Marcewicz Olimpia, Telenga Przemysław, Wójcik Mariusz P [w] Komentarz do art. 520 kodeksu postępowania cywilnego, LEX/el. 2010). Jest również przyjmowany pogląd, iż nie istnieje pomiędzy uczestnikami postępowania nieprocesowego w ogóle obowiązek zwrotu kosztów. Stanowisko takie uzasadnione jest niezależnością i samodzielnością udziału w tym postępowaniu każdego jego uczestnika (B. J., Z. A. artykuł Palestra.1995.7-8.58, Lex nr 11671/1).

W tym miejscu zasygnalizować należy, iż włożenie obowiązku zwrotu kosztów na jednego uczestnika postępowania nieprocesowego winno mieć miejsce wtedy, kiedy odpowiada to względem słuszności i spełnione zostają przesłanki przewidziane w art. 520 § 2 in fine k.p.c. Sąd Najwyższy przyjął, że wyrażonej w art. 520 § 2 kpc reguły stosunkowego rozdzielania kosztów postępowania lub obciążenia nimi jednego uczestnika nie można wyklądać jako obowiązku sądu bezwzględnego obciążenia uczestnika tymi kosztami zawsze, gdy stopień zainteresowania uczestników wynikiem postępowania jest różny lub występuje sprzeczność interesów. Wskazuje na to formuła przepisu "sąd może". Potrzebę zastosowania wynikającej z powołanego przepisu reguły sąd poddaje ocenie z uwagi na okoliczności sprawy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2012 roku, II CZ 150/11).

O tym, który z uczestników będzie obowiązany do zwrotu w całości kosztów pozostałym uczestnikom postępowania, decydować będzie zawsze wynik sprawy. Jeżeli postępowanie nieprocesowe toczy się w interesie jednego uczestnika, to ten uczestnik jest obowiązany do zwrotu kosztów pozostałym uczestnikom. Generalnie należy stwierdzić, że włożenie obowiązku zwrotu kosztów na jednego uczestnika postępowania powinno mieć miejsce wtedy, kiedy odpowiada to względem słuszności, a spełnione zostały przesłanki przewidziane w art. 520 § 2 in fine KPC (zob. A. Zieliński, J. Budnowska, Zwrot, s. 61 i n.).

W niniejszej sprawie uczestniczka postępowania A. B. (1) przyłączyła się do wniosku w całej rozciągłości. Wnioskodawca był zaś zainteresowany uzyskaniem orzeczenia w tej sprawie z uwagi na nabycie przez niego wierzytelności wobec spadkodawczyni W. G. (1). Tym samym interes zarówno wnioskodawcy jak i uczestniczki nie były sprzeczne, zarówno strona wnioskująca jak

i uczestniczka byli w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania. Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił wniosek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. o zasądzenie kosztów postępowania, uznając, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.